

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.069 van 5 mei 1999

A. 70.240/VI-14.766

In zake : **de naamloze vennootschap COPPENS
PRINTING SERVICE,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Elisabeth FONSNY, advocaat,
Livornostraat 66 bus 14
1000 Brussel,

tegen :

**de Rijksdienst voor Sociale
Zekerheid,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 7 augustus 1996 bij ter post aangetekende brief ingediende verzoekschrift, waarbij de N.V. COPPENS PRINTING SERVICE de nietigverklaring vordert van de beslissing van het beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van 24 mei 1996, waarvan op 10 juni 1996 kennis is gegeven, "luidens welke de bepalingen van artikel 55, § 3, 2°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 niet op haar kunnen worden toegepast, omdat de aangevoerde motieven (...) een totale kwijtschelding van de opslagen om dwingende redenen van billijkheid niet kunnen rechtvaardigen";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevr. DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 november 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 28 april 1999;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. FONSNY, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Benoît CAMBIER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI? hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij het administratief dossier niet heeft ingediend binnen de termijn gesteld in artikel 6 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot bepaling van de

rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State; dat de volgende feiten, die worden vermeld in het verzoekschrift tot nietigverklaring en zich niet aandienen als kennelijk onjuist, bijgevolg geacht moeten worden bewezen te zijn, met toepassing van artikel 21, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

" De verzoekende partij, een klein familiebedrijf dat zich bezighoudt met drukwerken, bestaat sedert 1988 in de rechtsvorm van een N.V.

In 1990 heeft zij, toen haar zakencijfer en het aantal tewerkgestelde personen (6 arbeiders en een leerling) volop toenamen, een totaal onvoorspelbare financiële instorting gekend, als gevolg van de Golfoorlog, zulks op een tijdstip waarop ze de beslissing had genomen om verhuizings- en inrichtingskosten te maken om haar intrek te nemen in grotere lokalen.

Bij de hervatting van het werk in september 1990 heeft de verzoekende partij alleen maar kunnen vaststellen dat haar omzet gedaald was. Ze heeft tussen september en december 1990 meer dan 3 miljoen van haar zakencijfer verloren.

Van 1991 tot 1995 heeft de verzoekende partij te maken gekregen met faillissementen van klanten, alsmede met oplichting. Talrijke klanten zijn insolvent gebleken en/of verdwenen, zonder dat het mogelijk was de schuldvorderingen in te vorderen. De verzoekende partij heeft in totaal om en bij het miljoen frank schade geleden door uitstaande schuldvorderingen.

Bovendien is de activiteit van de verzoekende vennootschap aanzienlijk gedaald als gevolg van de recente ontwikkelingen in de technologie, waarbij de ondernemingen zelf met hun eigen materiaal (PC's, kopieermachines en printers), de briefhoofden, verzendbrieven, etiketten, formulieren enz. drukken en die een aanzienlijk deel van de markt van de verzoekende vennootschap vormden.

De verzoekende vennootschap is verplicht geweest gedurende die jaren van 1990 tot 1995 een gedeelte van haar personeel te ontslaan en heeft 2 betrekkingen van arbeider en die van leerling moeten schrappen.

Thans beschikt ze nog slechts over 4 arbeiders.

Al die moeilijkheden samen hebben tot gevolg gehad dat de verzoekende vennootschap de

socialezekerheidsbijdragen met vertraging heeft betaald. De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid heeft de verzoekende partij tussen 1992 en 1995 burgerrechtelijke sancties opgelegd die 841.515 Belgische frank opslag en 222.485 Belgische frank moratoriuminteressen bedroegen, met betrekking tot de periode van het eerste kwartaal van 1991 tot het eerste kwartaal van 1995. Die bedragen zijn door de verzoekende vennootschap volledig betaald.

De verzoekende vennootschap heeft op 23 februari 1996 bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid een verzoek om vrijstelling ingediend, luidende :

" Uw diensten hebben ons tussen 1992 en 1995 herhaaldelijk de burgerrechtelijke sancties opgelegd waarin voorzien wordt bij het te laat betalen van de bijdragen :

- 841.515 BF opslagen
 - 224.458 BF moratoriuminteressen
- met betrekking tot de periodes van het eerste kwartaal 1991 tot het eerste kwartaal 1995.

Wij verzoeken nu uw beheerscomité om een volledige vrijstelling van de bovenvermelde sancties, en wel om de volgende redenen :

- billijkheid :

Zwaar getroffen door de economische recessie die sedert vijf jaar aan de gang is in de drukkerijsector en als gevolg van zware verliezen door het faillissement van verscheidene belangrijke klanten, heeft onze vennootschap af en toe het hoofd moeten bieden aan financiële problemen.

In geen geval kon onze goede trouw ter discussie worden gesteld .

De zware last van die burgerrechtelijke sancties die de vennootschap ten onrechte zijn opgelegd, weegt zwaar op de financiën en verhindert vaak dat socialezekerheidsbijdragen binnen de wettelijke termijn worden betaald.

Wij weten dat dit soort van vrijstelling uitzonderlijk is en dat uw beheerscomité zich eenparig moet uitspreken, maar wij vertrouwen op ons recht, (...)"

De beslissing is als volgt ter kennis gebracht van de verzoekende partij :

" Tijdens de vergadering van 24-05-1996, heeft het beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid uw verzoekschrift van 23-02-1996 onderzocht.

Ik deel u mee dat dit comité heeft geoordeeld dat uw vennootschap geen aanspraak kan maken op de toepassing van de bepalingen van artikel 55, § 3, 2°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, omdat de aangevoerde motieven, te weten de goede trouw van de verzoekende vennootschap, de aanhoudende recessie en de faillissementen onder de klanten, een totale kwijtschelding van de opslagen om dwingende billijkheidsredenen niet kunnen rechtvaardigen".

Overwegende dat de verzoekende partij een middel, het tweede van het verzoekschrift, ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en meer bepaald van de artikelen 2 en 3 ervan; dat ze onder meer betoogt dat de bestreden beslissing niet aantoonst dat de aangevoerde uitzonderlijke omstandigheden met de nodige zorgvuldigheid zijn onderzocht en niet doet blijken in welk opzicht die uitzonderlijke omstandigheden niet beantwoorden aan het begrip dwingende billijkheidsredenen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat, aangezien ze beschikt over de mogelijkheid om af te zien van de toepassing van de bijdrageopslagen en de moratoriuminteressen wegens dwingende billijkheidsredenen of dwingende redenen van nationaal of gewestelijk economisch belang, op basis van artikel 55, § 3, 2°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, de Raad van State slechts tot een marginale toetsing van haar beslissing kan overgaan en alleen kan onderzoeken of ze geen kennelijke beoordelingsfout heeft begaan; dat ze beweert dat van het begrip dwingende billijkheidsredenen in de regelgeving nooit een definitie is gegeven, maar dat het hoe dan ook enger is dan het begrip uitzonderlijke omstandigheid bedoeld in artikel 55, § 2, van hetzelfde koninklijk besluit, zodat

het in strijd zou zijn met de opzet van deze bepaling dat het faillissement van bepaalde klanten en een ongunstige conjunctuur op zich zouden kunnen leiden tot het toestaan van een volledige vrijstelling; dat ze voorts betoogt dat de bestreden beslissing bij eenparigheid van stemmen is genomen, na onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde motieven en dat de motivering ervan weliswaar summier is, doch in overeenstemming is met het belang, het doel en de strekking ervan;

Overwegende dat de notulen van de vergadering van het beheerscomité van 24 mei 1996 als volgt zijn geredigeerd :

" N.V. PRINTING-SERVICE- 1040 ETTERBEEK-Nr 1.141.205-96

Na inzage van stuk C.G.21.087/B, neemt het beheerscomité kennis van de door de N.V. COPPENS PRINTING SERVICE te Etterbeek aangevoerde motieven, om op grond van dwingende billijkheidsredenen de totale vrijstelling te verkrijgen van de burgerrechtelijke sancties die zijn opgelegd gedurende de periode van het eerste kwartaal 1991 tot het derde kwartaal 1995 inbegrepen.

Het bedrijf voert aan dat de recessie reeds sedert vijf jaar aanhoudt in de drukkerijsector en dat ze aanzienlijke verliezen heeft geleden als gevolg van de faillissementen van verscheidene van haar beste klanten. Om die redenen heeft het bedrijf te maken gekregen met problemen inzake liquide middelen.

Na beraadslaging besluit het beheerscomité dat de aangevoerde motieven niet kunnen worden beschouwd als dwingende billijkheidsredenen die een totale kwijtschelding van de gedurende bovenvermelde periode opgelegde opslagen rechtvaardigen".

Overwegende dat de verzoekende partij, door haar beslissing in zulke bondige termen te redigeren, deze niet naar behoren heeft gemotiveerd; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing die het beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid op 24 mei 1996 heeft genomen en waarvan op 10 juni 1996 kennis is gegeven, waarbij geweigerd wordt artikel 55, § 3, 2° van het koninklijk besluit van 28 november 1969 toe te passen op de N.V. COPPENS PRINTING SERVICE.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vijf mei 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.